

var utilfredsstillende, og derfor blev loven, som den blev.

Derfor må jeg så også sige, at jeg ikke har nogen mulighed for at gå ind – men det sagde spørgeren heller ikke – og blande mig i Stormflodsrådets afgørelser. Rådet har kompetencen og baserer sig på oplysningerne fra Kystinspektoratet.

Jeg tror, det er meget fornuftigt at holde fast i princippet om, at Stormflodsrådet træffer den endelige afgørelse, men rådets grundlag skal selvfølgelig være i orden osv. Vi må så se, hvordan Kystinspektoratet i denne her sag nu vurderer målingerne, når inspektoratet kommer tilbage med fornyede oplysninger og fremlægger dem i Stormflodsrådet.

Jan Køpke Christensen (FP):

Når vi tidligere desværre har set de her store oversvømmelser, er det også blevet konstateret, at f.eks. løsøre i kældre osv. ikke er omfattet af erstatning. Jeg forstår nu på ministeren, at der ikke er planer om at ændre loven på det her område.

Kan ministeren bekræfte, at den ikke bliver ændret og heller ikke med hensyn til at kunne erstatte løsøre i kældre?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Ja, det kan jeg bekræfte. Der er ikke planer om at lave det om. Jeg beder også om, at man lægger vægt på eller i hvert fald tager med ind i overvejelserne, at der altså også ligger den tanke i loven, at borgere også selv må prøve at beskytte sig. Altså, hvis man har et sommerhus alleryderst, fordi man gerne vil have en dejlig udsigt, så kan det altså koste noget, det kan være dyrt, og det kan være forfærdelig synd for folk. Jeg bagatelliserer ikke det her. Det kan også være forfærdeligt at opdage, at røntgenudstyret fra sygehuset nede på Stevn har stået nede i kælderen.

Men der er altså nogle ting, man bliver nødt til at træffe forholdsregler i forbindelse med. Jeg understreger stadig væk, at det her ikke er en forsikringsordning – så kostede det helt anderledes – for hvem ville tegne de forsikringer? Ja, det ville jo kun de, der boede alleryderst på den yderste ø, som det vist hedder i digtet. Det ville alle vi andre, som bor inde i landet osv., jo ikke, og derfor må man skabe et grundlag for, at der er penge til at finansiere de erstatninger, der er tale om – og som vi alle sammen så betaler – når man finder, at i et tilfælde er afgivelsen altså så

stor, at der er tale om ekstreme forhold, at der er tale om stormflod. Men fordi vandstanden hvert andet år står højere, og det gør den som regel hvert andet eller hvert tredje år, så giver det ikke grundlag for erstatning. Der er altså her en anledning for alle gode borgere, der hører denne her debat – det er jo nok ikke så mange – til at tænke på, hvad de har i kældre og på udsatte steder.

Niels J. Langkilde (KF):

Jamen i det svar, ministeren kom med, opfordres borgerne til at gøre noget for at beskytte sig selv, men problemet i det her er jo netop, at det må borgerne ikke. Borgerne er jo forhindret i at bygge diger eller lave deres egen private kystsikring, og derfor er det vigtigt, at man har nogle klare regler for, hvornår man må, hvornår man ikke må, og hvad man kan forvente af erstatning på det her område.

Lis Greibe (S):

På trods af at erhvervsministeren netop nu udtalte, at erhvervsministeren ikke ønskede at gå nærmere ind og kigge på denne lov, så håber jeg, at erhvervsministeren alligevel vil se på den skriftlige henvendelse, jeg har sendt, fordi der måske sker nogle rimelighedskravsovertrædelser. Der er erhvervsdrivende, som ikke har andre oplagingsmuligheder for løsøre end kældrene, så jeg håber, at erhvervsministeren vil se seriøst på min henvendelse.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Det vil jeg naturligvis. Jeg er ikke bekendt med henvendelsen, men det kan skyldes, at min brev bunke er lidt høj lige i øjeblikket. Men jeg skal nok hurtigt nå til den.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 511

2) Til erhvervsministeren af:

Niels J. Langkilde (KF):

»Betyder den lagte praksis i Stormflodsrådet, at ingen overhovedet kan tænkes at få støtte to gange inden for 20 år?«